KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 89/87

af 14. januar 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 1998/78 om gennemførelsesbestemmelser til ordningen med udligning af lageromkostninger for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3666/86 [2], særlig artikel 8, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Anvendelsen af ordningen med udligning af lageromkostningerne blev suspenderet for præferencesukker for en forsøgsperiode omfattende produktionsårene 1982/83 til 1984/85; ordningens anvendelse for præferencesukker blev bragt endeligt til ophør med virkning fra produktionsåret 1985/86;

i visse tilfælde opbevarer sukkerfabrikanter og raffinadører på samme lager både sukker, for hvilket der refunderes lageromkostninger, og sukker, som ikke er refusionsberettiget, uden at der kan skelnes mellem de to kategorier; for at refusionen kan gennemføres for det pågældende sukker, bør reglen om den forholdsmæssige andel af det oprindelige lager anvendes; udgør den sukkermængde, for hvilken der kan ydes refusion, imidlertid kun en forholdsvis ringe del af det oprindelige lager, bør reglen om den forholdsmæssige andel dog ikke anvendes;

det bør fastsættes, at nævnte regel om den forholdsmæssige andel fortsat anvendes, hvis sukker, for hvilket denne regel allerede er anvendt, købes af en anden person, der har ret til refusion af oplagringsomkostninger; Kommissionens forordning (EØF) nr. 1998/78 [3], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 645/85 [4], bør derfor tilpasses;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomiteen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 1998/78 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1, stk. 2, litra b), første led, affattes således:

»— for hvilken en væsentlig del af virksomheden består i at drive engroshandel med sukker, og som pr. sukkerproduktionsår køber mindst 10 000 tons sukker, for hvilket der kan ydes refusion af lageromkostningerne ved videresalg i uforarbejdet stand, og«.

2. Artikel 4, artikel 8, stk. 4, artikel 12, stk. 2 og 3, og artikel 13, stk. 4 og 5, ophæves.

3. Artikel 13, stk. 1, litra c), affattes således:

»c) en fordeling på de forskellige lagre, hvor han oplagrer sit sukker og sirup.«

4. Artikel 14, stk. 2, første og andet afsnit, affattes således:

»2. Når en producent eller en raffinadør samtidigt på samme lager opbevarer sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, uden mulighed for at skelne mellem dem, anses udlagring som sket i forhold til deres respektive andel af begyndelseslageret. Hvis den mængde af sukker for hvilket nævnte refusion kan ydes, er mindre end 150 tons, anvendes reglen om den forholdsmæssige andel dog ikke for den pågældende oplagringsmåned. I dette tilfælde anses det sukker, for hvilket der kan ydes refusion, at være udlagret først.

Ved anvendelsen af foregående afsnit lægges hele den mængde af sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og af sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, der indlagres på nævnte lager i løbet af en bestemt månd, til den pågældende, der var oplagret på dette lager i begyndelsen af samme måned. Forholdet mellem de to oprindelige mængder, forhøjet med de respektive mængder, der er indlagret i den pågældende måned, gælder for alle de udlagringer, der finder sted i samme måned.«

---

[1] EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.
[2] EFT nr. L 339 af 2. 12. 1986, s. 10.
[3] EFT nr. L 231 af 23. 8. 1978, s. 5.
[4] EFT nr. L 73 af 14. 3. 1985, s. 18.

5. Som artikel 14b indsættes:

»*Artikel 14b*

Når sukker, for hvilket artikel 14, stk. 2, allerede er anvendt, købes af en person, der er berettiget til refusion af lageromkostningerne, gælder det forhold, der følger af anvendelsen af nævnte stk. 2, mellem mængden af sukker, for hvilket der kan ydes refusion, og sukker, for hvilket der ikke kan ydes refusion, fortsat for det købte sukker.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1987.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. januar 1987.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand